

РЕШЕНИЕ

№ 490

Гр. Перник, 23.06.2014 година.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание проведено на единадесети юни през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев

ЧЛЕНОВЕ: Емилия Иванова

Ивайло Иванов

при съдебния – секретар А.М. и с участието на прокурор Антова от окръжна прокуратура Перник, като разгледа КНАХД № 382 по описа за 2014 година докладвано от съдия Ивайло Иванов, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на М.С.Т. *** срещу съдебно решение № 34 от 31.03.2014 година, постановено по н.а.х.дело № 1785/2013 година по описа на районен съд Перник, с което е изменено наказателно постановление № 203/18.03.2013 година, издадено от началника на Първо РУ при ОД на МВР Перник, с което на М.С.Т. ***, е наложена „Глоба“ в размер на 200 лева на основание чл. 270, ал. 1 от Закона за Министерство на вътрешните работи /ЗМВР/, за извършено административно нарушение на чл. 55, ал. 1 и ал. 4 от ЗМВР, като вместо това е наложена „Глоба“ в размер на 100 лева.

Касаторът твърди, че постановеното съдебно решение е неправилно и незаконосъобразно, както постановено в нарушение на материалния и процесуален закон. Моли съда да постанови решение, с което да отмени решението предмет на касационна проверка и по същество постанови друго с което да отмени обжалваното НП.

В съдебното заседание касаторът редовно призован се явява лично. Моли съда да отмени решението на първоинстанционния съд и да отмени НП.

Ответникът по касационната жалба Първо РУ при ОД на МВР Перник редовно призован не изпраща представител.

Представителят на окръжна прокуратура Перник счита жалбата за неоснователна. Моли съда да остави в сила решението на районния съд.

Административен съд Перник, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, след съвещание, намира следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Със съдебно решение съдебно решение № 34 от 31.03.2014 година, постановено по н.а.х.дело № 1785/2013 година по описа на районен съд Перник е изменено наказателно постановление № 203/18.03.2013 година, издадено от началника на Първо РУ при ОД на МВР Перник, с което на М.С.Т. ***, *** е наложена „Глоба“ в размер на 200 лева на основание чл. 270, ал. 1 от Закона за Министерство на вътрешните работи /ЗМВР/, за извършено административно нарушение на чл. 55, ал. 1 и ал. 4 от ЗМВР, като вместо това е наложена „Глоба“ в размер на 100 лева, за това че неизпълнява надлежно устно полицейско разпореждане, а именно да престане да крещи, да не използва нецензурни думи към служителите на МВР, както и да представи документ за самоличност или друг заместващ такъв.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото свидетелски показания, както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл. 283 от НПК. Въз основа на тях и след направен анализ поотделно и в тяхната съвкупност безспорно е приел за установено нарушение на възложените полицейски функции дадени устно, относно действия представляващи нарушение на обществения ред, изразяващи се в крещене, отправяне на нецензурни думи към служители на МВР, както и отказ да представи документ за самоличност или друг заместващ го такъв. Първоинстанционният съд е достигнал до правен извод, че при издаването АУАН и НП не са допуснати нарушения на материалното и процесуално право, поради което правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на нарушителя, тъй като е осъществен състава на нарушението по чл. 55, ал. 1 и ал. 4 от ЗМВР и при съобразяване с нормата на чл. 27 от ЗАНН е изменил НП, като е наложил „Глоба“ в законоустановения минимален размер на 100 лева.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени доказателства. Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Съобразно чл. 220 от АПК касационната инстанция възприема установена от районен съд Перник фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства.

Първоинстанционният съд правилно и въз основа на събраните доказателства е установил фактическата страна на спора. Настоящата касационна инстанция споделя направените от районни съд правни изводи за

правилно прилагане на материалния закон от административнонаказващия орган при реализиране на отговорността по реда на чл. 55, ал. 1 и ал. 4 от ЗМВР на настоящия касатор. Настоящата касационна инстанция счита, че не следва да повтаря направените правни изводи. Първоинстанционният съд е постановил обжалваното съдебно решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, преди да разгледа делото по същество, да прецени спазени ли са процесуалните правила в хода на административното производство от наказващия орган. Мотивиран така, настоящият касационен състав намира атакуваното в настоящото производство решение на районен съд Перник за законосъобразно, правилно и обосновано.

Наведеното касационно основание от касатора за наличие на заинтересованост от страна на актосъставителя и свидетеля по съставения АУАН е неоснователно, тъй като са го съставили при изпълнение и спазване на служебните си задължения. Самото съставяне на акта представлява единствено официална констатация за извършеното нарушение, за неговия автор и за доказателствата, които го установяват. Именно в това се изразява така наречената констативна функция на акта. В този смисъл фигурата на актосъставителя се свежда до това, че той е процесуален орган на административното обвинение, чиято основна функция е да разследва нарушението, да събира доказателства, да разобличава нарушителя и да създава процесуално условие за издаване на законосъобразно и обосновано наказателно постановление, т.е. да установи по безспорен начин въз основа на събраните доказателства извършеното нарушение. Законът предвижда редица гаранции за съблюдаване принципа на обективност и бързина още при започване на производството. Една от тези гаранции е съставянето на акта в присъствие на свидетели. По този начин винаги при съставяне на акт за нарушение, тези, които стават свидетели на съставяне на акта, имат пряка и непосредствена видимост както към лицето, на което се съставя акт, така и обективна възможност да се убедят в констатациите на актосъставителя при съставяне на акта.

В допълнение настоящата касационна инстанция намира, че следва направи следното уточнение, а именно позоваването в съставения АУАН и издаденото НП на разпоредбата на чл. 55, ал. 1 от ЗМВР не е в противоречие със санкционната такава, визирана в чл. 270, ал.1 от ЗМВР, доколкото в чл. 55, ал. 1 от ЗМВР е разписано правото на полицейските органи да издават разпореждания, когато това е необходимо за изпълнение на възложените им функции, чието неизпълнение е въздигнато в административно нарушение с процесния административнонаказателен състав. В този смисъл, за да е налице описание на законните разпоредби, които са нарушени, не е необходимо позоваване на разпоредбата на чл. 55, ал. 1 от ЗМВР, а е напълно достатъчно посочването на ал. 4 на чл. 55 от ЗМВР, като същевременно изричното ѝ посочване не поражда противоречие в описаното нарушение и не пречатства

възможността на нарушителя да разбере в какво нарушение се обвинява и да организира пълноценно и адекватно своята защита.

На следващо място наложеното от първоинстанционния съд административно наказание съответства по вид и размер на визираното в санкционната правна норма, като определянето му в минималния предвиден размер съответства на обществената опасност на нарушението и нарушителя.

Мотивиран от гореизложеното, Административен съд Перник, касационен състав и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 34 от 31.03.2014 година, постановено по н.а.х.дело № 1785/2013 година по описа на районен съд Перник.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: